

EI BUTLLETÍ

JUNY 2022

**Asessoria
callico S.L.**

EDITORIAL pàgina 3

FISCAL pàgina 4

AP. FISCALS pàgina 7

LABORAL pàgina 9

AP. LABORALS pàgina 14

MERCANTIL pàgina 15

CAL. FISCAL pàgina 18

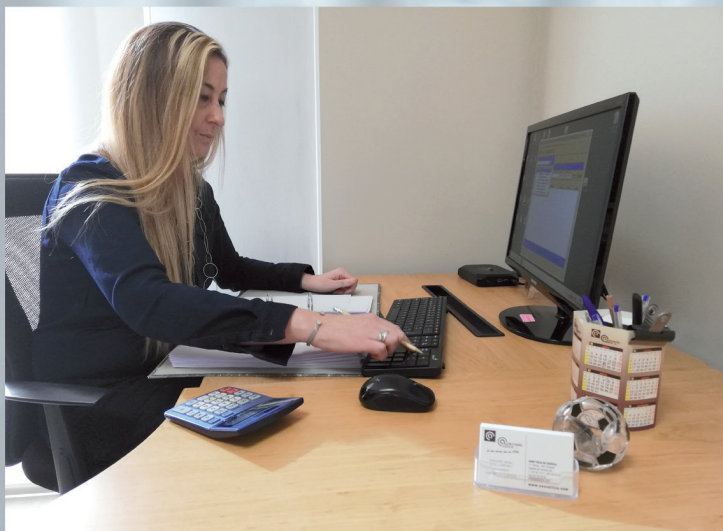
Totes les **NOVETATS** i
l'**ACTUALITAT** sobre la
normativa del moment
en assessoria laboral,
fiscal i mercantil

Un equip de
professionals
des de 1974
al servei
de l'empresa

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS** - info@acallico.com
www.acallico.com

Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
 - Altes Cens IAE
 - Declaracions d'IVA
 - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
 - Impost de Societats
 - Impost de Transmissions Patrimonials
 - Impost de Successions
 - Recursos i Reclamacions
 - Declaracions de Renda i Patrimoni
 - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil

Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada

Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius

Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
 - Vehicles
 - Vida
 - Decessos
 - Accidents corporals
 - Incendis
 - Robatori i expoliació
 - Pèrdua de beneficis
 - Responsabilitat civil
 - Riscos industrials
 - Construcció
 - Avaries maquinària
 - Muntatge maquinària
 - Protecció familiar
 - Malaltia
 - Combinat llar
 - Combinat del comerç
 - Combinat comunitats propietaris
 - Jubilació
 - Plans de pensions

professionalitat
servei al client
qualitat i eficàcia

**Assessoria
allico S.L.**

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
 Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
 www.acallico.com

EDITORIAL

PER FI, UN ESTIU... NORMAL?

Sembla que, per fi, ja ha arribat un estiu sense les restriccions generals, que tant ens han afectat durant els dos darrers anys amb motiu de la pandèmia. A data d'avui, el volum de reserves als allotjaments i la compra de bitllets aeris fan presagiar una activitat turística molt similar a la de l'any 2019, almenys en el territori espanyol. Aquesta dinàmica és positiva si parlem en termes econòmics, però (juntament amb altres elements externs), ajuda a potenciar una inflació desbordada; per això, el BCE ha reaccionat aquests dies incrementant, per primer cop en molt de temps, els tipus d'interès per intentar frenar l'escalada de preus. Tot i així, difícil equilibri el que li tocarà viure en aquestes circumstàncies a la política econòmica: després de dos anys de semi paralització en molts sectors, ara que l'activitat es reactiva, en lloc de potenciar-ne el creixement, toca frenar-lo per aconseguir l'objectiu de limitar la inflació... És clar que seguim establerts en la societat del risc de Beck: canvien els decorats però la sensació d'incertesa hi és present.

Un cop tancada la campanya de renda, cada cop amb l'obligació d'incorporar més dades i cada cop més complexa, ens trobem immersos en la darrera campanya de Societats en la qual no ens afectarà el tipus de gravamen mínim del 15%. Recordem que, mentre a altres països encara aquest límit se segueix debatent, a Espanya, durant aquest 2022, ja està en vigor aquest tipus mínim en determinats casos, com aquells en què l'import net de la xifra de negocis sigui, almenys, de 20 milions, però no veurem els efectes reals que provoca en el càlcul de l'impost fins la campanya de l'any que ve.

Seguint en l'àmbit de l'impost de societats, val la pena esmentar la posició mantinguda pel TEAC en la seva resolució de 25 de febrer de 2022, en què confirma la qualificació de la compensació de bases negatives com a opció del contribuent, que es pot exercitar en qualsevol moment.

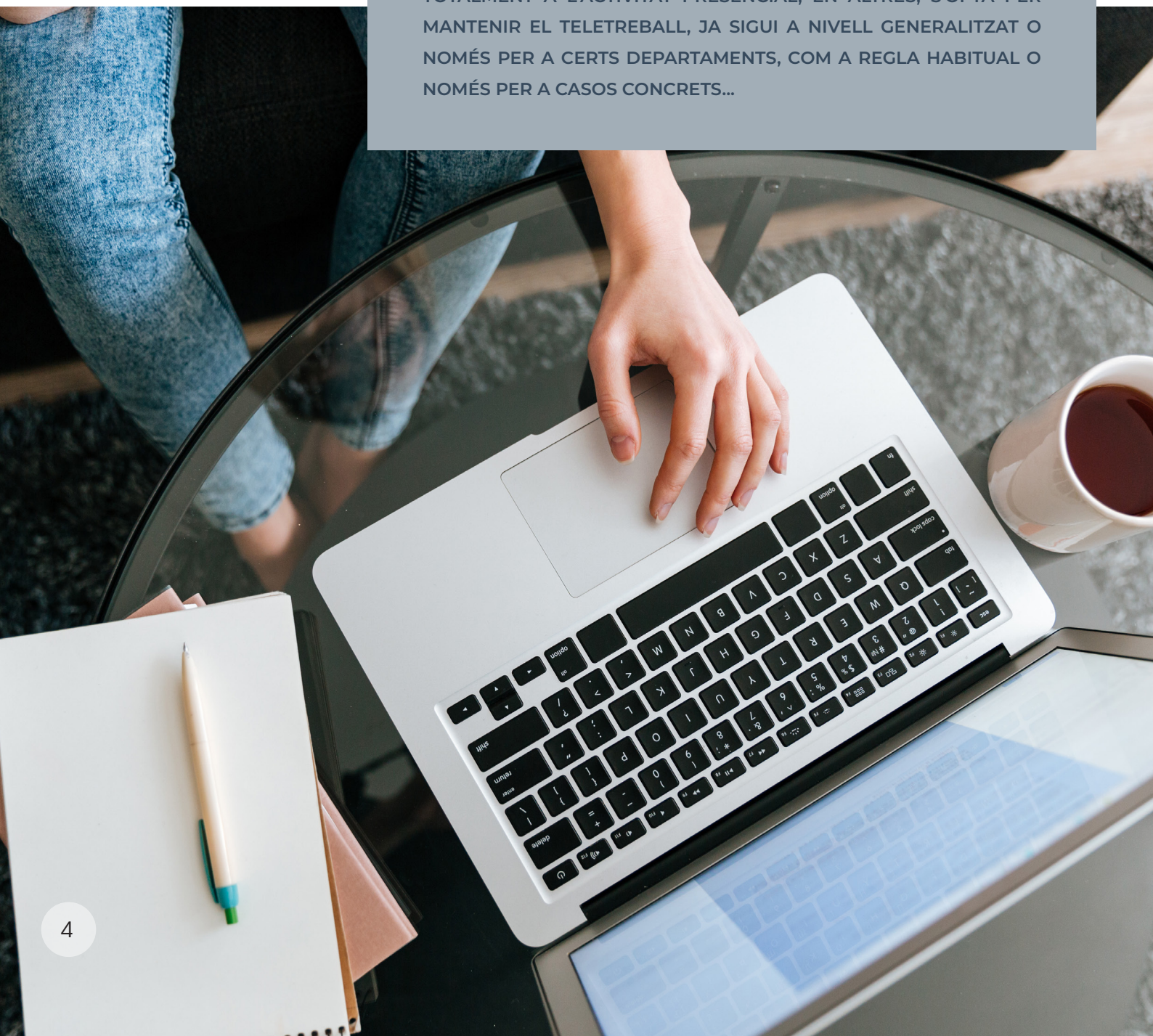
També favorable als interessos del contribuent és la Sentència del Tribunal Suprem de 3 de maig de 2022, que ja no ens ha donat marge a comentar en aquestes pàgines, però que ens sembla de gran interès. La sentència fixa la doctrina jurisprudencial següent en relació amb les condicions que han de concórrer perquè l'AEAT pugui ampliar les actuacions de comprovació: "L'Administració només pot ampliar l'abast de les seves actuacions de comprovació limitada, amb motivació singularitzada al cas, quan ho comunica amb caràcter previ -no simultani, ni posterior- a l'obertura del termini d'al·legacions, sent nul l'acte final del procediment en què s'acordi aquesta ampliació en moment simultani, o posterior a la comunicació al contribuent de l'inici del termini d'al·legacions sobre la proposta de liquidació".

A l'apartat laboral, hem tractat temes relacionats amb la possibilitat de compatibilitzar jubilació i treball per compte propi, així com amb les regles de còmput de l'antiguitat en els treballadors fixos discontinus. Dediquem les darreres pàgines a comentar els canvis que ha incorporat la nova llei de règim jurídic dels animals al Codi Civil i altres normes essencials del nostre ordenament.

Bon estiu!

IMPLICACIONS FISCALS DEL TELETREBALL PER A TREBALLADORS I EMPRESES

SEMBLA QUE L'ACTIVITAT ECONÒMICA S'HA ANAT NORMALITZANT DURANT LES DARRERES SETMANES, I AMB AQUESTA TORNADA A L'ANTIGA NORMALITAT, UN DELS CANVIS SOBTATS A QUÈ LA PANDÈMIA ENS VA OBLIGAR A ACOSTUMAR-NOS, EL TELETREBALL, TENDEIX A DESAPARÈIXER EN ALGUNS ÀMBITS I A CONSOLIDAR-SE EN ALTRES . AIXÍ, MENTRE EN ALGUNES EMPRESES ES TORNA TOTALMENT A L'ACTIVITAT PRESENCIAL, EN ALTRES, S'OPTA PER MANTENIR EL TELETREBALL, JA SIGUI A NIVELL GENERALITZAT O NOMÉS PER A CERTS DEPARTAMENTS, COM A REGLA HABITUAL O NOMÉS PER A CASOS CONCRETS...

La llei reguladora del teletreball, llei 10/2021, del 9 de juliol, conté una sèrie de processos i acords per poder aplicar sistemes de teletreball. La pandèmia ha fet que, fins ara, aquests processos s'hagin obviat sovint, per tal d'aconseguir solucions de reorganització urgents, amb l'objectiu principal de limitar els contagis i sempre sota l'emparedament d'un cert vel d'excepcionalitat. Però ja fora d'aquest context, arriba el moment que els convenis col·lectius i les mateixes empreses s'han d'encarregar de fixar els criteris amb què s'organitzarà el teletreball en condicions "normals" a partir d'ara.

Doncs bé, de totes aquestes novetats que porta i portarà la feina des de casa, volem centrar-nos ara en la següent: **com afectarà la fiscalitat de treballadors i empresa el fet que aquesta li faciliti els instruments que necessita per desenvolupar la seva feina a casa i li compensi les despeses de subministraments de casa (llum, internet,...) en què incorri per poder desenvolupar la seva feina?** En funció de com s'articuli aquesta cobertura de despeses al teletreball, es produiran efectes fiscals diversos per a empresa i treballador.

PRIMERA QÜESTIÓ:

Suposem un empleat que treballava presencialment dins l'empresa i ara acorda amb aquesta que desenvoluparà totalment o parcialment la seva feina des de casa. És lògic pensar que aquesta persona ara haurà de sufragar una sèrie de despeses ocasionades durant la jornada laboral en format teletreball (llum, aigua, calefacció o aire condicionat, connexió a internet,...), unes despeses que, fins ara, eren suportades per l'empresa quan el treballador desenvolupava la seva jornada laboral amb normalitat a les seves instal·lacions. Per tant, primera pregunta que ens podem plantejar: **seran despeses deduïbles per al càlcul dels rendiments nets del treball pels quals cal tributar a l'IRPF aquestes despeses en què incorrem per poder treballar des de casa?**

La resposta és clara: no. L'article 19 de la Llei de l'IRPF, en la breu seva llista de despeses deduïbles per calcular el rendiment net del treball, no fa cap referència a aquest tipus de despeses per subministraments o equiparables que genera el teletreball. I aquesta llista de despeses deduïbles de l'article 19 és una llista tancada, per la qual cosa en cap cas no es pot considerar com a despesa deduïble una despesa que no hi estigui contemplada expressament. Conseqüència: les despeses en què incorri el treballador com a conseqüència del teletreball, no vindran a rebaixar el rendiment pel qual haurà de tributar en l'impost sobre la renda.

SEGONA QÜESTIÓ:

Quin és el tractament fiscal aplicable a les quantitats que l'empresa pugui lliurar al treballador perquè sufragui aquest tipus de despeses?

Aquestes quantitats que l'empresa lliura en metàl·lic al treballador perquè pugui cobrir aquestes despeses addicionals que li suposa el teletreball s'han de qualificar com una remuneració subjecta a l'impost en la declaració de l'IRPF del treballador i igualment una forma de remuneració sobre la qual l'empresa ha de aplicar la corresponent retenció. En aquest sentit, és indiferent que s'acordi expressament aquest pagament separat de la resta de la remuneració per facilitar la cobertura de despeses ja que, en la mesura que es tracta d'un pagament en metàl·lic que realitza l'empresa al treballador, es suma a la remuneració que aquest percep, amb les conseqüents obligacions de tributació i retenció.

TERCERA QÜESTIÓ:

Suposem ara que l'empresa, en lloc de, o, a més de, lliurar quantitats en metàl·lic perquè el treballador pugui cobrir despeses, facilita directament els instruments o recursos que necessita: li cedeix l'ús d'un ordinador, una impressora, mobiliari (taula, cadira, llum d'oficina...), telèfon mòbil, i fins i tot s'encarrega de contractar directament l'accés a internet, quines implicacions fiscals tindran aquestes cessions?

En el cas que aquests lliuraments es realitzin per a **ús exclusivament laboral, no generaran rendiment en espècie** per al treballador, ja que l'ús d'aquests recursos s'equipara al que es realitza en el lloc de treball tradicional, on tampoc constitueix rendiment en espècie.

Per contra, **si s'admet un ús personal d'aquests equipaments o subministraments, aquí sí que ens trobarem davant d'un rendiment en espècie no exempt**, que s'haurà de valorar seguint les regles generals de valoració de les rendes de treball en espècie en l'IRPF i es traduirà, per tant, en un salari més alt per al treballador que haurà d'afegir en la declaració de l'impost. Des del punt de vista de l'empresa, sobre aquesta recau l'obligació de fer els ingressos corresponents a compte de l'IRPF del treballador. Seguint la regla general, si l'empresa decideix no imputar al treballador aquests ingressos a compte i suportar-los, això suposarà un increment en la remuneració del treballador.

La Direcció General de Tributs ja s'ha manifestat sobre aquest punt en resposta a la consulta vinculant V0150-22, de 31 de gener de 2022, en què se li planteja si la cessió per part de l'empresa als seus empleats de certs elements perquè puguin desenvolupar la seva feina des de casa pot constituir una remuneració en espècie, i arriba a dues conclusions clares:

- **No hi ha retribució en espècie quan l'empresa posa a disposició del treballador les màquines, els estris i les eines de propietat o titularitat de l'empresa perquè aquest faci la seva feina.** La inexistència d'aquest rendiment de treball s'ha d'afirmar no només quan l'empresa posa a disposició del treballador aquests elements a les seves instal·lacions, sinó també quan el treballador presta els seus serveis fora dels locals esmentats, com passa quan desenvolupa la seva feina al seu propi domicili, supòsits de teletreball, o al domicili dels clients. En conseqüència, de la mateixa manera que no es qualifica com a rendiment en espècie l'ús de l'ordinador que l'empresa posa a disposició dels empleats a l'oficina per treballar, tampoc no es qualifica com a tal l'ordinador que li cedeix perquè pugui desenvolupar la feina des de casa.
- **Sí que hi pot haver rendiment de treball en espècie quan es produeix la utilització, el consum o l'obtenció** per a fins particulars del treballador dels mitjans facilitats per l'empresa, per exemple, quan utilitza aquest ordinador per a fins personals o familiars.

Conclusió: caldrà estar atents a com queda reflectida als convenis o als documents signats a aquest efecte, la possibilitat o no d'utilitzar per a fins personals els equips, ordinadors, telèfons o qualsevol altre instrument propietat de l'empresa que se cedeixi al treballador per a teletreballar. A l'espera de com es vagin posicionant l'administració i els tribunals en els conflictes que puguin sorgir sobre aquest punt, la veritat és que la incorporació d'una clàusula que prohibeixi totalment l'ús personal d'aquests elements o una que ho permeti lliurement, podrien arribar a tenir més transcendència fiscal del què sembla...

I una última qüestió parlant de teletreball, **pot una persona que teletreballa accedir a l'exempció reconeguda per als tickets restaurant i targetes similars?** Com ha assenyalat la resposta vinculant de la DGT V1035-21, **el caràcter de rendiment en espècie exempt reconegut en els tickets restaurant s'estén al cas que aquests es lliuren als treballadors que treballen des de casa.** De fet, la redacció de la norma que recull aquesta mesura es va modificar fa uns mesos, per ampliar l'àmbit d'aplicació de l'exempció als casos en què els tickets restaurant s'utilitzen per recollir menjar a un establiment o per demanar menjar a domicili. Aquesta mateixa contestació de la DGT estableix, a més, que el transport de l'àpat fins a l'habitatge també forma part del límit d'11€ a què pot arribar el preu o la remuneració exempta, tant si aquest transport s'ha facturat de forma independent per part de l'empresa que ho fa, com si s'ha afegit al preu del menjar en una factura global.

NOVEDADES NORMATIVA FISCAL

Llei 5/2022, de 9 de març, per la qual es modifiquen la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats i el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat mitjançant Reial Decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, en relació amb les asimetries híbrides.

Resolució de 29 de març de 2022, del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la qual es modifica la de l'11 de juliol de 2014, en què es recullen les instruccions per a la formalització del document únic administratiu (DUA).

Ordre HFP/534/2022, de 6 de juny, per la qual es modifica l'Ordre HAC/1398/2003, de 27 de maig, per la qual s'estableixen els supòsits i condicions en què es podrà fer efectiva la col·laboració social en la gestió dels tributs, i aquesta s'estén expressament a la presentació telemàtica de determinats models de declaració i altres documents tributaris.

Resolució de 9 de juny de 2022, de la Direcció General de Tributs, per la qual s'interpreten criteris del Manual d'aplicació dels beneficis fiscals previstos a l'apartat primer de l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, corresponents a les despeses de propaganda i publicitat de projecció pluriennal, que serveixin per a la promoció dels esdeveniments d'excepcional interès públic, aprovat per la Resolució de 25 de gener de 2018.

ACLARINT DUBTES SOBRE LA DEDUCCIÓ PER OBRES D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA EN HABITATGES...

En la declaració de renda corresponent a l'exercici 2021, molts contribuents ja s'han pogut beneficiar de la deducció per obres d'eficiència energètica a casa seva.

Recordem que aquesta nova mesura tributària suposa la possibilitat de deduir, en la quota d'aquest impost, un percentatge de les quantitats pagades en la realització d'obres de millora en un habitatge per reduir la demanda de calefacció i refrigeració (deducció del 20% sobre una base màxima de 5.000€) o per reduir el consum de energia primària no renovable (deducció del 40% sobre una base màxima de 7.500€), així com les obres de rehabilitació energètica realitzades en edificis d'ús predominantment residencial. En aquest darrer cas, el percentatge de deducció es fixa en un 60% amb una base màxima anual per a la deducció de 5.000€, admetent que, quan aquesta base màxima se superi en un exercici, la deducció pendent podrà aplicar-se en els quatre següents, sense que, en cap cas, la base acumulada de la deducció durant els anys en què s'apliqui excedeixi conjuntament els 15.000€.

Com sempre, la casuística en l'aplicació de la present deducció és complicada i, després d'uns mesos de vigència, l'AEAT ha anat aclarint alguns criteris que cal tenir en compte, sobretot pel que fa a quan i qui se'n pot beneficiar.

QUIN ÉS EL PERÍODE EN QUÈ S'HAN DE FER LES OBRES PER ACCEDIR A LA DEDUCCIÓ?

La deducció s'aplica sobre les quantitats pagades per obres d'eficiència energètica a l'habitatge realitzades entre el 6 d'octubre de 2021 i el 31 de desembre de 2022. En el cas dels edificis, aquest termini s'allarga un any, fins al 31 de desembre de 2023.

SUPOSANT QUE HE REALITZAT LES OBRES A CASA MEVA DINS D'AQUEST PERÍODE, EN QUIN EXERCICI M'APLICO LA DEDUCCIÓ, EN EL 2021 O EN EL 2022?

El criteri és que la deducció és aplicable en el període impositiu en què s'expedeixi el certificat d'eficiència energètica emès després

de la realització de les obres. És a dir, **la data del certificat determina l'exercici d'aplicació de la deducció.**

SI EL CERTIFICAT L'OBTINC EL 2022 PERÒ LES OBRES LES HE FET I PAGAT EL 2021, EM PODRÉ APLICAR IGUALMENT LA DEDUCCIÓ EL 2022?

Sí. Segons criteri mantingut per l'AEAT, en aquest cas, la deducció **s'aplicarà a la declaració de 2022 en ser aquest l'exercici en què s'ha obtingut el certificat, però per calcular-lo es prendran en compte el total de les quantitats pagades des del 6 d'octubre de 2021.** En aquest supòsit, no seria correcte aplicar la deducció el 2021, tot i ser l'any de realització i pagament de les obres, ja que, durant aquest any, no s'ha obtingut el certificat.

I SI REALITZO I PAGO LES OBRES EL 2022 PERÒ EL CERTIFICAT L'OBTINC EL 2023?

Atenció: un dels requisits per aplicar la deducció és que el certificat s'expedeixi abans de l'1 de gener de 2023, és a dir, com a màxim el 31 de desembre de 2022. Per tant, si la data d'expedició correspon a l'any 2023, ja no podem aplicar la deducció (almenys amb la redacció legal vigent actualment).

S'APLICA LA MATEIXA REGLA PER ALS EDIFICIS?

No. Quan es tracta d'obres dutes a terme per una comunitat de propietaris, la deducció es practica en el període impositiu en què la comunitat de propietaris satisfà l'import de les obres de millora realitzades (existeixi o no finançament aliè), sempre que s'hagi expedit el certificat d'eficiència energètica amb anterioritat a la finalització del període.

SI SÓC L'USUFRUCTUARI O L'ARRENDATARI DE L'HABITATGE I PAGO LES OBRES, EM PUC APLICAR LA DEDUCCIÓ?

No. La deducció només és aplicable, en cas d'habitatges particulars, a qui ostenta el domini ple. Segons manté l'AEAT, no en poden gaudir ni els usufructuaris, ni els nus propietaris, ni els arrendataris. A partir d'aquest criteri, un

arrendatari que, per exemple, arribi a un acord amb el propietari per pagar part de les obres per a la instal·lació d'alguna forma d'energia renovable a la casa on viu, no es podria aplicar la deducció per les quantitats pagades, mentre que el propietari, per part seva, sí.

SI TINC MÉS D'UN HABITATGE EN PROPIETAT, EM PUC APLICAR LA DEDUCCIÓ PER LES OBRES REALITZADES A TOTES?

Atenció: en el cas d'habitatges particulars, aquesta deducció només es pot aplicar per obres a l'habitatge habitual o habitatges arrendats o en expectativa d'arrendament.

No és aplicable aquesta deducció si les obres es realitzen en altres habitatges a disposició dels seus propietaris: el cas típic seria una segona residència, ni per les realitzades en aquelles parts de l'habitatge afectes a una activitat econòmica.

Tampoc no és aplicable en el cas d'una obra nova, ja que en aquests casos no hi ha un certificat energètic anterior i posterior a les obres que permeti comprovar el compliment dels requisits de reducció de la demanda de calefacció i refrigeració o la resta.

Les obres a piscines, pàrquings, instal·lacions esportives, jardins... també queden fora de l'àmbit d'aplicació de la deducció.

I EN EL CAS DE LES OBRES EN EDIFICIS: QUIN TIPUS D'HABITATGES SE'N PODEN BENEFICIAR?

En aquest cas, donen dret a la deducció les obres de rehabilitació energètica realitzades en edificis d'ús predominant residencial, on estigui ubicat l'habitatge o habitatges propietat del contribuent. Però el criteri canvia en dos punts respecte al que s'ha comentat anteriorment sobre els habitatges. Primer, la deducció resulta aplicable, en aquest cas, per a qualsevol tipus d'habitatge (tant a l'habitatge habitual com a segones residències o habitatges arrendats) que sigui propietat del contribuent, llevat dels habitatges afectes a activitats econòmiques. I segon, per assimilació, s'admet la deducció per obres a les places de garatge i trasters que s'hagin adquirit amb els habitatges, i també en elements comuns de l'edifici com ara jardins, parcs, piscines, instal·lacions esportives i altres elements anàlegs.

COMPATIBILITAT ENTRE LA PENSIÓ DE JUBILACIÓ AL 100% I EL TREBALL PER COMPTE PROPI

L'ENVELLIMENT PROGRESSIU DE LA POBLACIÓ A LA UNIÓ EUROPEA HA CONVERTIT LES PRESTACIONS DE JUBILACIÓ PRESENTS I FUTURES EN UN VERITABLE MALDECAP PER ALS GOVERNS. DES DEL PUNT DE VISTA DE LES PENSIONS, LA PIRÀMIDE INVERTIDA QUE CARACTERITZA EL MAPA POBLACIONAL D'ESPANYA I ALTRES PAÏSOS EUROPEUS, AMB UNA PETITA BASE DE TREBALLADORS COTITZANT, I UN GRUP AMPLI DE PERCEPTORS DE PRESTACIONS, FA PERILLAR ELS RECURSOS AMB QUÈ COBRIR-LES.

En aquest context, durant els darrers anys s'han anat creant noves regulacions i modificant les ja existents en el marc de la regulació de les prestacions de la Seguretat Social, amb un doble objectiu: d'una banda, intentar augmentar el màxim possible la xifra de cotitzadors i el seu volum de cotitzacions, i de l'altra, animar a endarrerir la data d'incorporació al grup de perceptors de prestacions de jubilació.

La possibilitat de compatibilitzar la percepció del 100% de la pensió de jubilació amb la realització d'un treball per compte propi és un dels canvis normatius de més importància introduït en els darrers anys en el nostre ordenament, ja que ve a trencar el principi tradicional d'incompatibilitat entre ambdues situacions, i ho fa precisament amb l'objectiu d'aconseguir els dos objectius descrits: mantenir com a cotitzadores les persones que superen l'edat de jubilació i incentivar el retard de la decisió de jubilació total, a més de mantenir l'ocupació dels treballadors contractats.

La recent Sentència del Tribunal Suprem de 8 de febrer de 2022 dictada en unificació de doctrina, aclareix quines són les condicions que han de concórrer per poder compatibilitzar la percepció del 100% de la pensió de jubilació, amb l'exercici d'una activitat per compte propi.

1.- EL MARC NORMATIU DE LA COMPATIBILITAT ENTRE EL 100% DE LA PENSÍO I EL TREBALL PER COMPTE PROPI.

La regulació d'aquesta compatibilitat la trobem a l'article 214 de la Llei General de la Seguretat Social, que estableix les tres regles bàsiques següents per al seu reconeixement:

- el treball compatible amb la pensió es pot fer per compte d'altri, a temps complet o a temps parcial, o per compte propi;
- com a regla general, la quantia de la pensió de jubilació compatible amb el treball serà equivalent al 50 per cent de l'import resultant en el reconeixement inicial;
- com a excepció a aquesta regla general, **"si l'activitat es realitza per compte propi i s'acredita tenir contractat, almenys, un treballador per compte aliè, la quantia de la pensió compatible amb la feina arribarà al 100 per cent."**

Un dels punts que ha generat més controvèrsia en l'aplicació d'aquesta compatibilitat total és precisament el referent a com s'han d'interpretar els incisos "si l'activitat es realitza per compte propi" (requisit 1) i "tenir contractat, almenys, un treballador" (requisit 2).

El Tribunal Suprem, en aquesta Sentència de febrer de 2022, repassa i aclareix en quins casos s'entén que concorre aquesta condició i es pot accedir a la compatibilitat total i en quins casos, no.

2.- EL CAS CONCRET (I MOLT HABITUAL) QUE ANALITZA LA SENTÈNCIA.

El cas que analitza la Sentència es podria resumir de la manera següent:

- El Sr. Carles, nascut el 1945, constitueix una comunitat de béns el 2013 amb un altre comuner amb l'objecte de dur a terme l'explotació d'una oficina de farmàcia, ostentant el Sr. Carles el 70% de la CB i l'altre comuner el restant 30%.
- Des de la seva constitució, aquesta CB té contractats tres treballadors per compte d'altri.
- El 2014, el Sr. Carles passa a cobrar la pensió de jubilació al RETA amb un import del 50% de la seva quantia per jubilació activa.
- Després d'un temps en aquest règim, el 2017 sol·licita a l'INSS acollir-se als beneficis de la jubilació activa amb percepció del 100% de la quantia, per compatibilitzar-la amb la realització d'una activitat per compte propi (explotació de l'oficina de farmàcia) on hi ha tres treballadors contractats.
- L'INSS li denega la sol·licitud perquè considera que no compleix el requisit de realitzar una activitat per compte propi amb, almenys, un treballador contractat.

Aquesta resolució denegatòria va ser impugnada, primer, davant del Jutjat Social núm. 2 de València, que va estimar la demanda i va donar la raó al Sr. Carles. La posició d'aquest Jutjat va ser confirmada per la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de València al recurs plantejat. Finalment, contra aquesta resolució estimatòria del TSJ, l'INSS va plantejar recurs per a unificació de doctrina davant la Sala Social del Tribunal Suprem, en existir una Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Múrcia de 16 de juny de 2020 que, per a un cas idèntic, denegava la compatibilitat amb el 100%. El Tribunal Suprem acaba dictant sentència estimatòria favorable als interessos de l'INSS i denega el dret a la jubilació activa amb compatibilitat al 100%, perquè considera que no concorren les condicions legalment exigides.

3.- ARGUMENTS A FAVOR DE LA COMPATIBILITAT AL 100%

Consideren els tribunals inferiors que coneixen el cas, i fins i tot el Ministeri Fiscal davant el Suprem, que la posició que ocupa el Sr. Carles a la CB suposa efectivament la realització d'una activitat que es desenvolupa per compte propi (requisit 1), i que a més , les contractacions dels treballadors han d'entendre's realitzades pels mateixos comuners, complint així, per tant, la condició que el Sr. Carles tingui treballadors contractats (requisit 2).

Per això, es basen inicialment en el fet que la CB sigui una entitat que no té personalitat jurídica. Aquesta manca de personalitat jurídica, afirmen les sentències d'instància, fa que qui realment assumeixi la posició d'empresari, qui realment respon de les relacions laborals, siguin els comuners i no la CB. Aquesta és la conclusió, si tenim en compte que són ells els que responen de manera il·limitada amb el seu patrimoni pels deutes en què pugui incórrer la pròpia CB, a diferència del que passaria en el cas dels socis d'una societat mercantil. Conseqüència d'aquestes premisses, és que els treballadors per compte d'altri al servei de la CB ho són realment al servei de les persones titulars d'aquesta comunitat, de manera que ja queda complert pel Sr. Carles també el requisit de tenir contractats treballadors, en poder-se qualificar cada un dels comuners com a ocupadors.

4.- ARGUMENTS I CONCLUSIÓ DESESTIMATÒRIA DEL TRIBUNAL SUPREM

Tot i aquests arguments en defensa de la compatibilitat, el Suprem arriba a la conclusió contrària, la de la incompatibilitat per als comuners. Per fer-ho, l'alt Tribunal fa un repàs de la diversa normativa aplicable al cas, començant pel propi concepte de comunitat de béns que recull el Codi Civil, passant per l'Estatut dels Treballadors i altres normes laborals de Seguretat Social, i finalitzant amb les previsions de la legislació farmacèutica.

I després de fer un recorregut per tots els preceptes d'aquesta normativa diversa, que considera que poden aportar alguna claredat a la interpretació de les condicions imposades pel 215 de la Llei General de la Seguretat Social, **entra a analitzar les diferents situacions en què pot concórrer el desenvolupament d'una activitat econòmica i la contractació de treballadors, a efectes de valorar en quines podrà ser aplicable aquest règim de jubilació activa al 100%.**

a Autònoms "clàssics" vs. autònoms societaris

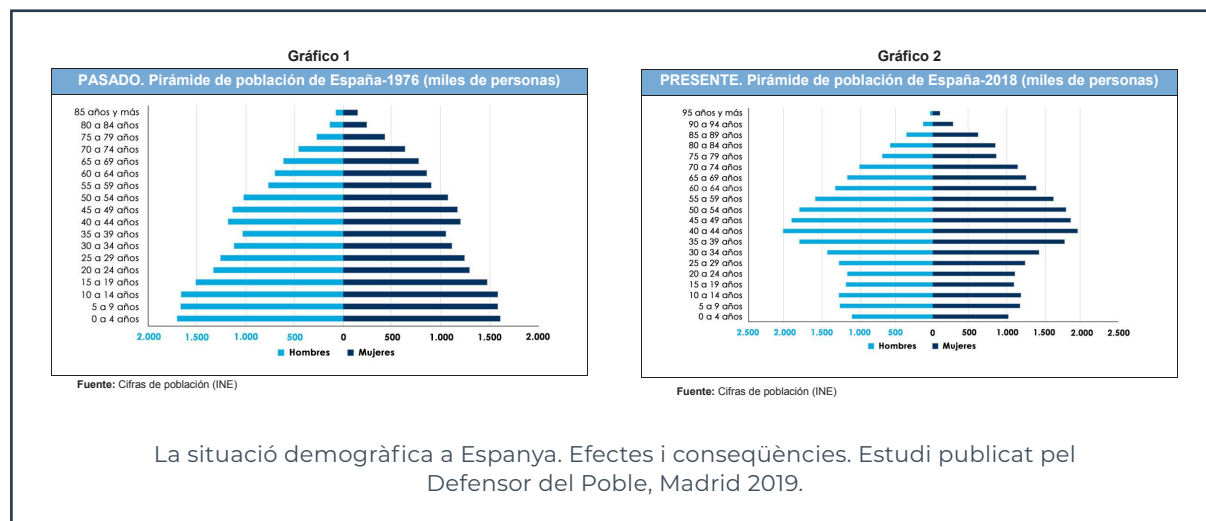
En relació amb els autònoms "clàssics" (com els anomena la Llei 20/2007) i els autònoms "societaris", les conclusions del Tribunal Suprem són molt clares: els anomenats **autònoms "clàssics"** es caracteritzen per realitzar una activitat en nom propi com a persones físiques, cosa que suposa una responsabilitat patrimonial il·limitada que haurà d'afrontar amb els seus béns presents i futurs respecte als deutes contrets, entre els quals es trobaran els salaris i les cotitzacions a la seguretat social dels seus treballadors. Com que és el mateix autònom qui assumeix amb tots els seus béns el risc i ventura de la seva activitat, és clar que la seva decisió de prolongar la vida laboral suposa allargar aquest risc, i en aquestes circumstàncies, és lògic que se li permeti compaginar la pensió al 100 % i els seus ingressos com a autònom.

Per contra, **"l'autònom societatari"** té una situació ben diferent, ja que es beneficia de la limitació sobre la responsabilitat societària que s'aplica a les societats mercantils, de manera que el seu patrimoni personal està fora de perill, a diferència del què hem vist que passa amb l'autònom clàssic. L'autònom societatari no subscriu cap contracte laboral amb el treballador ja que és la societat i no un soci (per molta participació que hi tingui) o el seu administrador, qui contracta i es converteix en ocupador. En conseqüència, aquest autònom societatari no respon ni dels salaris ni de les cotitzacions dels treballadors que contracta la societat, sent aquesta la contractant i també la responsable de complir amb les obligacions respecte dels treballadors que té contractats. Afirmar el Tribunal Suprem en aquest punt que "No és possible que es pretengui actuar sota l'emparedament d'una societat mercantil, amb personalitat jurídica pròpia, per a allò que interressi [(responsabilitat limitada)...] i defugir-ho per al que pugui ser desfavorable."

Per tant, **perquè concorri el requisit de contractació d'almenys una persona, és "imprescindible que la contractació s'hagi realitzat per la persona jubilada".** Com que la titularitat de les relacions laborals en relació a contractes signats per una societat correspon a aquesta, conclou el Tribunal Suprem que **"el requisit d'haver contractat un treballador per compte aliè no concorre quan aquest presta serveis per a una societat de capital."**

Una de les finalitats amb què es crea la possibilitat de compatibilitzar la jubilació total i el treball per compte propi ha estat mantenir els llocs de treball vinculats a l'activitat econòmica. La jubilació de l'empresari individual persona física constitueix una causa d'extinció dels contractes laborals amb els seus treballadors, i precisament per això, l'article 214.2 de la Llei General de Seguretat Social els permet percebre de manera íntegra la pensió de jubilació, alhora que mantenen en funcionament la seva activitat econòmica.

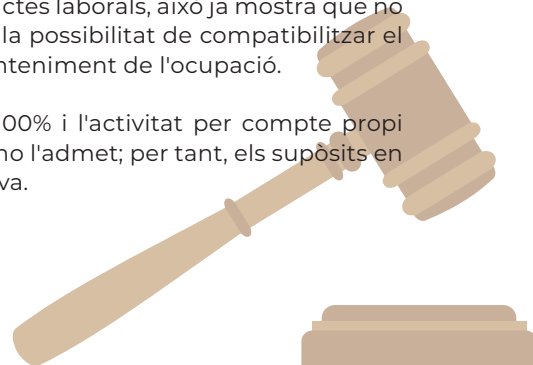
Si l'ocupador no és una persona física, sinó una societat, és clar que l'extinció de la seva personalitat jurídica és aliena a la jubilació dels seus consellers i administradors (autònoms societaris). Mentre hi ha societat, que és el subjecte amb què els treballadors tenen establert el vincle laboral, continuarà existint contracte de treball.

b La comunitat de béns com a ocupadora vs. comuners.

Com hem avançat, el **Tribunal Suprem** acaba donant la raó a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i marcant com a **criteri unificat la impossibilitat de compatibilitzar la pensió al 100% en el cas dels comuners**, i ho fa amb posicions molt clares que hem de tenir presents perquè poden influir en casos posteriors. Per a aquest Tribunal, l'eix de la qüestió es centra en el que la LGSS exigeix per a la compatibilitat al 100% : “la mateixa persona que percep la pensió de jubilació és la que apareix al món del Dret com a ocupadora”, circumstància que, segons la seva opinió, no concorre en el cas dels comuners.

1. La comunitat de béns com a ocupadora: conclou el Tribunal Suprem que la CB es pot configurar com una cosa més complexa que una mera copropietat de béns, i el fet que no tingui personalitat jurídica no impedeix que el dret li atribueixi la possibilitat de ser titular de drets i obligacions, i per tant, la possibilitat de contractar treballadors. En conseqüència, quan hi ha treballadors contractats laboralment per una comunitat de béns, queda ben clar que la posició d'ocupador la té la pròpia comunitat de béns com a ens i no cadascun dels seus membres.
2. A efectes de determinar la compatibilitat amb el 100% de la pensió, considera el Tribunal que és indiferent que la comunitat de béns no tingui personalitat jurídica, ja que malgrat no tenir-la, està clar que és ella la que apareix com a subjecte dels drets i obligacions vinculats al contracte laboral signat amb els treballadors. També és indiferent el règim de responsabilitat que hagin d'afrontar els seus membres, ja que una cosa és el règim de responsabilitat personal il·limitada que puguin tenir els seus membres, ja que aquí és important determinar qui contracta i no qui acabarà pagant amb el seu patrimoni en cas d'afrontar els deutes de l'entitat. Igualment no té transcendència per a l'objecte d'anàlisi, el fet que el comuner que es jubila sigui qui realment i de facto tingui la capacitat d'organitzar i dirigir el negoci.
3. El fet que una persona quedi inclosa al RETA no li confereix la condició d'ocupadora a efectes laborals. És indiferent que, per la seva posició, la normativa obligui a una persona a estar donada d'alta al RETA: aquest fet aïllat no significa que sempre se l'hagi de qualificar com a “ocupadora”.
4. Sent l'objectiu de la compatibilitat al 100% el manteniment de l'ocupació, concorren en la CB els mateixos arguments esgrimits per impedir-la, com en el cas de les societats mercantils: el fet que un comuner es jubili no implica la desaparició dels contractes laborals, això ja mostra que no concorren en el comuner les circumstàncies que justifiquen la possibilitat de compatibilitzar el 100% de la pensió que, com s'ha vist, té com a objectiu el manteniment de l'ocupació.
5. La compatibilitat entre pensió de jubilació en quantia del 100% i l'activitat per compte propi constitueix una excepció a la regla general que normalment no l'admet; per tant, els supòsits en què es pugui admetre s'han d'interpretar de manera restrictiva.

NOVEDADES NORMATIVA LABORAL

Reial Decret llei 2/2022, de 22 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per a la protecció dels treballadors autònoms, per a la transició cap als mecanismes estructurals de defensa de l'ocupació i per a la recuperació econòmica i social de l'illa de la Palma i es prorroguen determinades mesures per fer front a situacions de vulnerabilitat social i econòmica.

Ordre PCM/244/2022, de 30 de març, per la qual es desenvolupen les normes legals de cotització a la Seguretat Social, atur, protecció per cessament d'activitat, Fons de Garantia Salarial i formació professional per a l'exercici 2022

Reial Decret 152/2022, de 22 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2022.

Resolució de 26 d'abril del 2022, de la Secretaria d'Estat d'Ocupació i Economia Social, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres del 19 d'abril de 2022, pel qual s'aprova el Pla Anual de Política d'Ocupació per a 2022, segons el que estableix l'article 11.2 del text refós de la Llei d'Ocupació, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre.

CÒMPUT DE L'ANTIGUITAT EN ELS TREBALLADORS FIXOS-DISCONTINUS

La Sentència recent del **Tribunal Suprem de 27 d'abril de 2022** resol, en unificació de doctrina, un dels dubtes recurrents que tenen els treballadors fixos discontinus: **si per al càlcul del complement salarial per antiguitat dels treballadors fixos discontinus s'han d'incloure únicament els períodes de prestació efectiva de serveis, o per contra, s'hauria de computar tot el temps que hi ha a partir de la data del primer contracte laboral amb aquesta condició.**

Per dictar aquesta Sentència en unificació de doctrina, el TS té en compte dues sentències de sengles tribunals superiors de justícia que mantenen posicions contràries en aquest punt. Així, la Sentència recorreguda davant el Suprem considera que, com que en aquest cas el conveni no estableix una regla expressa clara sobre aquest còmput, s'ha de considerar la plena equiparació que el conveni preveu per a aquests treballadors amb els indefinits, concloent que s'ha de computar el total de temps en què s'ha mantingut la relació laboral, ja que del conveni no es pot desprendre que només s'hagi de tenir en compte el temps efectivament treballat. Per contra, a la sentència de contrast, es fixa l'antiguitat de la treballadora per tot el temps de permanència a l'empresa, però a l'hora de calcular els triennis complets descompta del còmput els períodes d'inactivitat laboral transcorreguts entre les campanyes d'ocupació efectiva.

I el Tribunal Suprem unifica doctrina i conclou que...

- Les disposicions que regeixen el dret als triennis constitueixen condicions de treball.
- La situació dels dos grups de treball són comparables i la realitat és que, aplicant el criteri de còmput d'antiguitat en funció del temps efectiu de treball, un fix discontinu accedeix a un complement per trienni a ritme més lent que un treballador contractat de manera indefinida.
- La regla de no discriminació entre treballadors afecta les condicions de treball, entre les quals hi ha la retribució, per la qual cosa la retribució dels dos grups ha de ser la mateixa, sense perjudici de l'aplicació del principi pro rata temporis per als temporals.
- L'exclusió dels períodes no treballats per als treballadors fixos discontinus en el còmput del temps necessari per tenir dret a un trienni va en contra de la normativa europea, sense que sigui una raó objectiva que hi hagi una norma general i abstracta que així ho contempli.

En preveure el conveni col·lectiu simplement que “a efectes de triennis per als treballadors fixos discontinus, es reconeixeran els serveis previs prestats”, ens trobem davant d'uns termes molt generals, que no han de suposar directament que puguin entendre's exclosos els períodes en què no existeix activitat. Els termes de la redacció no constitueixen una raó objectiva que permeti mantenir un tracte diferent per a aquest col·lectiu de treballadors.

Conclusió: per al càlcul d'aquest complement d'antiguitat en els treballadors fixos discontinus s'ha de tenir en compte tot el període de temps de vinculació amb l'empresa, sense excloure aquells períodes en què, per la pròpia naturalesa del contracte, no ha existit prestació laboral efectiva.

CLAUS PRÀCTIQUES SOBRE LA NOVA LLEI DE RÈGIM JURÍDIC DELS ANIMALS

LA LLEI 17/2021, DE 15 DE DESEMBRE, DE RÈGIM JURÍDIC DELS ANIMALS, MODIFICA EL CODI CIVIL, LA LLEI HIPOTECÀRIA I LA LLEI D'ENJUDICIAMENT CIVIL, AMB L'ÀNIM D'ADAPTAR-LES A UNA CONSIDERACIÓ MÉS ACTUALITZADA DELS ANIMALS, MÉS PROPERA A LA SEVA QUALIFICACIÓ COM A ÉSSERS VIUS AMB DRETS, QUE COM A MERS INSTRUMENTS DE CÀRREGA O AJUDA PER AL DESENVOLUPAMENT DE LES ACTIVITATS HUMANES.

Fins a l'aprovació d'aquesta llei, els animals tenien al Codi Civil l'estatut jurídic de les "coses", ja que, en general, s'equiparaven als béns mobles. Aquesta és una de les concepcions que es vol superar amb la nova normativa, de manera que els animals passin a qualificar-se com allò que són, éssers vius que pateixen, i per tant, amb dret a gaudir d'un benestar físic i emocional. Només se'ls aplicarà la regulació prevista per a "les coses" de forma supletòria quan no comptin amb una regulació pròpia i, només, si aquesta regulació no és incompatible amb la seva naturalesa d'ésser viu. De tota manera, l'objectiu final que es planteja a l'Exposició de Motius és anar adaptant progressivament una normativa que, cada cop més, respongui a les seves situacions concretes, limitant aquesta aplicació subsidiària prevista per als béns en general. La reforma segueix la línia d'altres normatives que s'han anat aprovant al nostre entorn geogràfic i respon a les exigències

incorporades al Tractat de Funcionament de la Unió Europea, que imposa als Estats el respecte a les exigències en matèria de benestar dels animals com a "éssers sensibles", i al Conveni Europeu sobre la protecció dels animals de companyia.

Quines són les implicacions pràctiques quan entri en vigor aquesta nova normativa?

1.- LA REQUALIFICACIÓ DELS ANIMALS: DE COSES A "ÉSSERS VIUS DOTATS DE SENSIBILITAT"

Un dels eixos d'aquest canvi normatiu és que els animals es treuen de l'àmbit de les coses per passar-los al dels éssers vius, de manera que el règim de les coses o dels béns només els podrà resultar aplicable quan sigui compatible amb la seva naturalesa i amb les disposicions creades per a la protecció.

Aquesta "reubicació" jurídica genera conseqüències concretes:

- Els propietaris i posseïdors d'animals han d'exercir els seus drets i deures de cura sobre ells, "respectant la seva qualitat d'éssers que senten", de manera que n'assegurin el benestar i respectin les previsions d'aquestes noves normes i totes les altres que puguin protegir-los.
- En aquells casos en què una persona destini els seus recursos a cura i curació d'un animal ferit o abandonat, aquestes despeses seran recuperables per a qui les hagi pagat mitjançant l'exercici d'una acció de repetició contra el propietari de l'animal. Aquest propietari o la persona encarregada de cuidar-los hauran de pagar aquestes despeses, fins i tot en aquells casos en què la seva quantia sigui superior al propi valor econòmic de l'animal.
- Quan una lesió a un animal de companyia provoqui la seva mort o un detriment greu de la seva salut física o psíquica, tant el propietari com les persones que convisquin amb l'animal tenen dret a una indemnització que cobreixi la reparació del dany moral que aquesta situació els ha provocat.

2.- ELS ANIMALS: GAIREBÉ "UN MÉS DE LA FAMÍLIA" EN EL CAS DE LES RUPTURES MATRIMONIALS.

Sens dubte, una de les novetats més importants de la llei: s'incorporen diversos preceptes a la normativa reguladora de les crisis matrimonials per concretar el règim de convivència i cura dels animals de companyia, de manera que, a partir d'ara, aquests animals també formaran part del contingut dels pactes establerts entre cònjuges en cas de ruptura.

Així, d'acord amb la nova redacció normativa, quan hi hagi animals, el conveni regulador en els casos de separació també haurà d'incorporar, entre les seves clàusules, les referents a la destinació, tenint en compte "l'interès dels membres de la família i el benestar animal", així com indicar el repartiment, tant dels "temps de convivència i cura" de l'animal, com de les "càrregues associades" a la seva cura.

Si els acords adoptats entre els cònjuges, per regular les conseqüències de la situació de nul·litat, separació o divorci en relació amb els animals, són greument perjudicials per al seu benestar, l'autoritat judicial ha d'ordenar les mesures que calguin per evitar aquests efectes perjudicials.

D'altra banda, els pactes referents als animals de companyia que s'incorporin al conveni regulador de la separació es poden modificar, en cas que les circumstàncies s'hagin modificat molt des del moment de la seva aprovació.

A les sentències de nul·litat, separació o divorci, encara que no hagi acord entre els cònjuges, o aquest no sigui aprovat, serà l'autoritat judicial la que determini les mesures que hauran de substituir les anteriors en relació, entre altres aspectes, a la destinació dels animals de companyia, mesures que, com hem indicat, també es poden modificar posteriorment, si canvien substancialment les circumstàncies en què es van dictar.

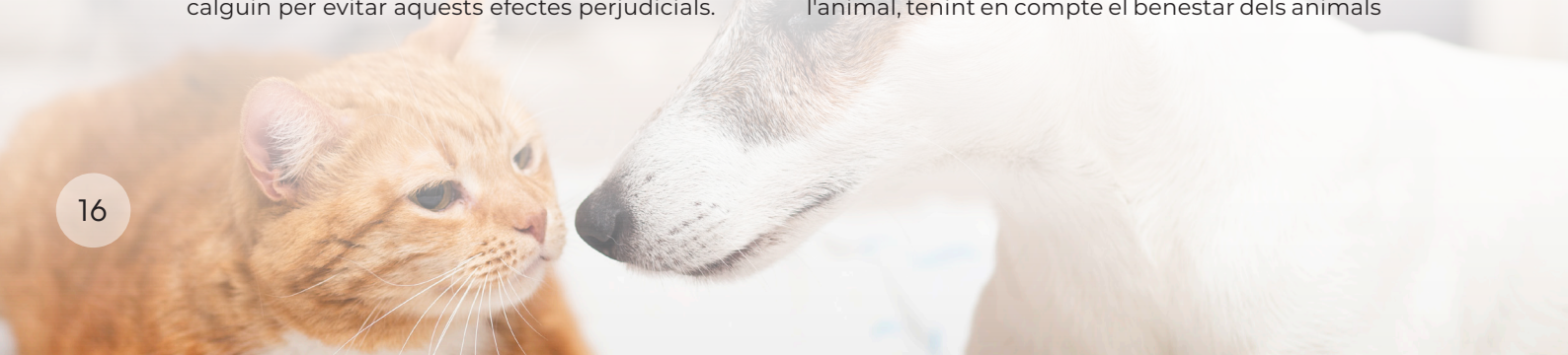
Pel que fa a la violència domèstica, també s'hi incorpora una novetat en matèria d'animals. Es manté la regla que impedeix reconèixer la guarda conjunta quan algun dels pares estigui sotmès a un procés penal per haver intentat atemptar contra l'altre o contra els fills que convisquin amb tots dos. Però la novetat consisteix que, a partir d'ara, s'apreciarà també l'existència d'aquest tipus de violència domèstica o de gènere en aquells casos en què els maltractaments a animals o l'amenaça de causar-los s'utilitzi com a mitjà per controlar o victimitzar l'altre progenitor o els fills.

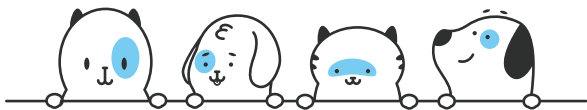
Quan així sigui procedent, en els casos de nul·litat, separació o divorci, l'autoritat judicial adjudicarà la cura dels animals de companyia a un o als dos cònjuges i determinarà també els drets de visita o companyia del cònjuge al qual no se li hagi adjudicat la seva cura. Igualment determinarà el règim de repartiment de les càrregues associades a la cura de l'animal, sempre segons l'interès dels diferents membres de la família i el benestar de l'animal, i independentment de qui en sigui l'amo i de qui se n'hagi confiat la cura.

Fins i tot, abans d'arribar a aquesta sentència que posi fi al procediment, tots aquests elements s'han de tenir en compte a l'hora que el jutge dicti les mesures provisionals per demanda de nul·litat, de separació o de divorci.

3.- ELS ANIMALS COM A ÉSSERS VIUS "INDIVISIBLES".

En el marc de la regulació de les coses indivisibles, es preveu per al cas concret dels animals de companyia, que la divisió no podrà realitzar-se mitjançant la venda, llevat d'acord unànim de tots els seus amos. En cas que falti aquesta unanimitat, és l'autoritat judicial la que decideix a qui s'adjudica l'animal, tenint en compte el benestar dels animals

i l'interès dels amos. En aquests casos, l'autoritat judicial també pot repartir el temps de gaudi i cura de l'animal, així com les càrregues associades a aquesta cura.

Com a éssers indivisibles, la nova llei considera que els animals que pertanyien a un cònjuge abans del matrimoni es qualificaran com a privatis d'aquest.

4.- NOVES REGLES DEFINITÒRIES DE LA POSSESSIÓ DELS ANIMALS.

S'incorpora la referència expressa als animals en els articles del Codi Civil que regulen la possessió, preveient la possibilitat que, sobre els animals, com passa amb les coses, el domini estigui desmembrat, de manera que, sobre aquests, es pot ser el propietari amb totes les seves potestats, o es pot tenir simplement el dret de posseir-los i gaudir-los amb l'obligació de conservar-los, mentre la propietat pertany a una altra persona.

També s'hi inclou la possibilitat de perdre la possessió d'un animal com a conseqüència del seu abandonament.

En aquesta mateixa línia, es preveu l'obligació de restituir al propietari o a qui sigui responsable de la seva cura a tota aquella persona que trobi un animal perdut. Si fins al moment del lliurament s'han generat despeses per la cura de l'animal, es reconeix el dret a reclamar les quantitats que s'hagin dedicat a aquesta finalitat, el rescabament dels danys que l'animal hagi pogut generar o les despeses que comporti la seva restitució.

L'obligació de recerca i entrega al seu amo no existirà quan s'observin indicis fonamentats que l'animal ha estat abandonat o ha estat objecte de maltractaments, però sí que s'han de posar en coneixement de les autoritats aquestes sospites.

Val la pena cridar l'atenció també sobre que, amb la reforma, s'elimina l'article que preveia, a la legislació anterior, l'obligació de tornar l'animal en el termini de 20 dies, termini que, una vegada transcorregut, ja suposava que l'animal passava a ser propietat de qui l'hagués trobat.

5.- ELS ANIMALS TAMBÉ ES PODEN HERETAR.

L'amo d'un animal de companyia pot establir en el seu testament a qui se l'ha de lliurar quan mori. Si en el testament no s'hi ha incorporat una previsió, ens diu la llei que els animals es lliuraran als hereus o legataris que els reclamin d'acord amb les lleis.

En cas que cap dels successors del causant es vulgui fer càrrec de l'animal de companyia, es preveu que l'òrgan administratiu competent el pugui cedir a un tercer per tenir-ne cura.

En cas contrari, en què siguin diversos els hereus que volen quedar-se amb l'animal i no aconsegueixen arribar a un acord, serà llavors l'autoritat judicial la que decidirà a qui s'adjudica, tenint en compte la millor opció per al benestar de l'animal.

6.- RESPONSABILITAT DELS VENEDORS D'ANIMALS PER DEFECTES OCULTS.

La llei incorpora una nova previsió per fer respondre davant del comprador al venedor d'un animal, per l'incompliment dels seus deures d'assistència veterinària i cura o si pateix alguna lesió o malaltia que tingui un origen anterior a la venda. En la mateixa línia, a la venda dels animals s'estén la responsabilitat del venedor pels vicis ocults, és a dir, per defectes de l'animal que no es puguin apreciar a simple vista o que no siguin fàcilment identificables. La responsabilitat és exigible, en aquests casos, fins i tot quan el venedor no els coneixia, llevat que en el contracte de venda se l'hagi eximit d'aquesta responsabilitat.

7.- ELS ANIMALS NO PODEN SER GARANTIA NI FORMA DE PAGAMENT DELS NOSTRES DEUTES.

En el marc de les garanties de pagament, queden prohibides expressament, tant la possibilitat de lliurar un animal de companyia en penyora per garantir un deute, com el pacte d'extensió de la hipoteca als animals de companyia. Paral·lelament, es declara la inembargabilitat dels animals de companyia, sense perjudici que sí que es puguin embargar les rendes que aquests animals generin.

Com conclou la pròpia Exposició de Motius de la Llei: "A la nostra societat els animals són, en general, apropiables i objecte de comerç. Sense perjudici d'això, la relació de la persona i l'animal (sigui aquest de companyia, domèstic, silvestre o salvatge) ha de ser modulada per la qualitat de l'animal de ser dotat de sensibilitat, de manera que els drets i les facultats sobre els animals han de ser exercitats atenent al benestar i la protecció de l'animal, evitant el maltractament, l'abandó i la provocació d'una mort cruel o innecessària."

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

JULIOL 2022

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (juny 2022) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

Segon trimestre 2022 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda (segon trimestre 2022)

Estimació directa 130

Estimació objectiva 131

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (juny 2022) 349

Autoliquidació (segon trimestre 2022) 303

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (segon trimestre 2022) 349

25

SOCIETATS I IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

Declaració anual 2021

Entitats el període impositiu de les quals coincideixi amb l'any natural 200, 206, 220, 221

AGOST 2022

1

IVA

Autoliquidació (juny 2022) 303

Finestreta única - Règims de la Importació, Exterior i de la Unió (Juny i segon trimestre 2022) 369

22

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (juliol 2022) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

30

IVA

Autoliquidació (juliol 2022) 303

31

IVA

Finestreta única - Règims de la Importació (juliol 2022) 369

SETEMBRE 2022

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (agost 2022) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (juliol i agost 2022) 349

30

IVA

Autoliquidació (agost 2021) 303

Finestreta única - Règims de la Importació (agost 2022) 369

Hemeroteca - titulars

El Govern reconeix que la inflació continuarà alta durant més temps del que es preveu a escala mundial

El País, 20/6/2022

Educació, informàtica i sanitat tenen 345.000 ocupats més que abans de la crisi

Cinco días, 20/6/2022

L'autònom pagarà en finalitzar l'any si en les quotes mensuals s'ha quedat curt

La Vanguardia, 20/6/2022

la clau de l'èxit

COMPRA

VENDA

LLOGUERS

SERIETAT

EXPERIÈNCIA

PROFESSIONALS
DEL SECTOR

 Finques Callicó
immobiliària

 núm. 465
Aicat 1572

C/ Mn. Cinto Verdaguer, 15
Tel. i fax 972 32 14 07
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
finques@finquescallico.com
www.finquescallico.com